

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 61. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207709425776/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Det skulde være — nu vetan! ei Klage
 Skal disse Linier bringe fra mit Bryst,
 Ei Suk, som uden Gjenlyd gaar tilbage,
 Ei Savn, som vende hjem foruden Trøst;
 Kun milde Ord, som ei dit Hjerte nøge,
 Kun Hjertets Gjenklang af en svunden Lyst,
 Kun Ordet, tomt for dig, før mig en Lindring:
 Kun et Farvel til Afsked og Erindring!

Farvel — Hvad er et Ord? og dog en Smerte,
 Den bløreste, er glemt i dette Ord:
 En Grav for Alt, hvad dette Bryst begjerte
 Af Elskov, Lykke, Fred paa denne Jord;
 Den sidste Blomst, der sprang af dette Hjerte,
 Hvis sidste Haaben i dens Bæger boer.
 Tag alle Blade dul thi Duft og Farve,
 Som du gav Liv, til Afsked du skal arve.

Min Sjæl er træt, men paa mit Øje falder
 Der ingen Slummer; rastløs Tanken gaar
 I Sorgens Følge gennem Fortids Haller
 Og stille for hvert yndigt Billed staaer.
 Hver Drøm, der fryded, jeg tilbagekalder,
 Jeg strækker Haanden ud — men ei den naaer
 Den flygtige, den lyse Hær af Minder,
 Som tryller, smiler, vinker og forsvinder.

Da vækkes jeg, af Længsels Toner kaldt:
 Da føler som med dobbelt Kraft jeg Savnet
 Af alt det Herlige, min Arm har favnet,
 Af dig, din Kjærlighed og din Gestalt.
 O C h a r l e s, som mig flyer! af hvem kun Navnet
 Endnu jeg har, skjøndt dette Navn er Alt;
 Alt hvad jeg tænker, føler: Lyst og Kummer,
 Mit Hjertes Klage, naar jeg selv forstummer.

O, dul — Men Taaren falder ned og støtter
 Mig Skriften ud; og tørres end den bort,
 Den vælger frem paany og Brevet pletter,
 Saa selv min Afskedsbilsen gjør mig Tort.
 Lad her mig ende! Dig jeg ej forgjætter.
 Dertil et heelt Liv var mig altfor kort.
 Farvell Farvell! Jeg har ei meer at skrive;
 Kun dette Kys — nei! nei! Og dog — det blive!